

НОВИНИ

Утре
ГРАМАДА
Нашата гордост!

в-къ „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“
е първият български провин-
циален ежедневник
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
Телефони 23 23, 23-16, 2590
Дневна служба 23 23.
Главен редактор:
ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ

Предстоящите преговори между генералният щабове на съюзноземноморските сили

Анкара 23. Въ добре осведомените политически кръгове се твърди, че не се знае нищо относно съобщението от английски източник за разговори между генералният щабове на съюзноземноморските сили, които щъли да започнат въ най скоро време, съ цел да бжде съставен план за защита въ случай на нападение.

Негусът отпътува
през Гибралтар за Англия
Лондон 23. Съобщават от Ерусалим:
— Абисинският император днес напусна Палестина, на път за Гибралтар.
Негусът се намира на борда на един английски разрушител.
От Гибралтар до Лондон Негусът ще пътува съ пътнически параход.
Опровергават се съобщенията, че Негусът щъл да мине през Черно море, през Кюстенджа.

Сблъсквания
въ един френски сжлъ между роялисти и социалисти
Париж 23. След присъдата срещу директора на в-къ „Аксон Франсез“ Шарль Мористъ, въ коридоритъ на сжда група привърженици на оуждения роялистически водач устрои манифестация.
Поради намъса на лица отъ противния лагеръ, произлъзоха тукъ-тамъ сериозни схватки. Полицията бѣ принудена да се намъси и разпръсна манифестантитъ.

Царь Фердинандъ на почивка въ Словашко
Овацитъ, устроени му отъ населението въ Побратъ. До кога ще остане въ Моранъ

Прага, 23. Бившиятъ български Царь Фердинандъ отъ миналата седмица насамъ пребива въ Словашко, кждето по настоящемъ се намира и бившиятъ испански крал Алфонс XIII.
При пристигането си въ Побратъ, Царь Фердинандъ е билъ познатъ отъ населението, което му устръило сърдечни овации. Въ Побратъ Царь Отецъ пристигна съ откритъ автомобилъ. Той седеше до шофьора и държеше на колелото си любимото си куче. На очитъ си имаше черни очила, а на овацитъ отговаряше любезно и съ махане на ръка.

Френското правителство ще подаде оставка
на 3 или 4 юний. Важната среща на Леонъ Блумъ съ комунистическия водач. Ерио кандидатъ за председател на камарата.

Парижъ 23. Тая сутринъ въ 11 часа Леонъ Блумъ прие въ дома си коммунистическия водач Торесъ и Дупло.
На тая среща се отдава твърде голъмо значение. На излизане, коммунистическия водачъ заявява, че сж доволенъ отъ срещата си и разговора си съ Леонъ Блумъ.
Въ 4 часа следъ обѣдъ Леонъ Блумъ посети председателя на камарата Буйсонъ. Възможно е това посещение да бжде въ връзка съ образува

Ультиматумътъ на нашия националенъ тимъ до Ромънската спортна федерация
въ връзка съ днешния матч България—Ромъния. Шеститъ точки на ультиматъма. Уклончивиятъ отговоръ на ромънската федерация. Изгледитъ на българския националенъ тимъ да спечели днешното състезание сж минимални. Опасенията отъ изсжжения срещу нашитъ играчи, отъ повторение на онова, което българскитъ колоездачи си изпатиха въ Ромъния.

Букурещъ 23. Българскиятъ националенъ футболенъ тимъ, въ връзка съ утрешния матч България—Ромъния, е връжилъ на Ромънската спортна федерация следнитъ ультимативни искания:

1. Удвоаване охраната и стражата за утрешния матч.
2. Да се поставятъ цивилни полицаи между публиката, съ задача да се намъсатъ при всѣки опитъ за изсжжения.
3. Да не се допускатъ никакви аероплани надъ игрището презъ време на играте.
4. Да не се четатъ абсолютнo никакви реклами чрезъ високоговорители презъ време на матча.
5. Автобусътъ, съ който ще пристигнатъ и ще си отидатъ

българскитъ играчи, да спира на самото игрище, а не предъ входа на стадиона, както е било до сега.

6. Ромънската спортна федерация да излъзъ съ единъ апелъ къмъ ромънската публика да има спортменско държане презъ време на матча.

Въ отговоръ на представения ультиматумъ отъ страна на българския националенъ тимъ, ромънската спортна федерация е отговорила, че сж взети найстроги мѣрки за осигуряване реда презъ време на футболния матч.

Изгледитъ ний българитъ да спечелимъ утрешния матч, сж минимални. Не занае и си мотъ отличното състояние на ромънскитъ иг-

рачи, които въ грамадно сж болшинство не сж ромънци по народностъ, а унгарци, нѣмци, руснаци и пр., но като се има предвидъ и моралното състояние на нашитъ играчи, въ срѣдъ една враждебна публика, която се отдава на най-дивашки изсжжения, като се държи смѣтка за страшния мораленъ тормозъ и възможнитъ нападения срещу отѣлни наши играчи съ целъ да бждатъ ранени и извадени отъ строя (както бѣ случая съ Маринъ Николовъ и другитъ наши колоездачи) — една българска победа би била сжщинско чудо и би означавала върха на себоторициание отъ страна на нашитъ играчи.

Планътъ на английската отбрана
Основната линия на плана. Бждащето устройство на английскитъ фабрики. Едно сравнение съ Германия.

Лондонъ 23. Въ днешното заседание на камарата, мрътъ на народната отбрана Инскипъ, говорейки върху плана за отбраната на Англия, заяви:

— Планътъ за отбраната на страната, изготвенъ отъ М-вото на народната отбрана, предвижда на първо мѣсто най-бързото попълване на запаситъ отъ бойни материали, а на второ мѣсто — устройството на тѣхното производство, по такъвъ начинъ, щото да могатъ да бждатъ удвоени, и дори утроени, презъ течение на 24 часа.

До сега сж били разгледани отъ специални комисии надъ 400 фабрики въ цѣлата страна, за да се установи възможността за превръщането имъ въ най-краткъ срокъ въ военни заводи за производство на бойни материали.

Следъ него взе думата Уинстънъ Чърчилъ, който направи сравнение между Англия, кждето бойни материали се работятъ само въ нѣколко специални военни заводи, и Германия — кждето всѣка една фабрика, независимо отъ това какво произвежда по настоящемъ, е така устроена, че може въ срокъ отъ 24 часа да бжде превърната въ военна фабрика. Цѣлата германска индустрия е устроена съ огледъ на една евентуална война

СИГУРНИ СЖ ТИЯ, които предварително сж записали билети отъ Държавната лотария при агенция „Стрела“, Мусалата. Затова побързайте да си аягжиратъ за IV-тия дѣлъ отъ билетитъ на Държавната лотария и то само отъ агенция „СТРЕЛА“. Тамъ сте само сигурни, да купите и си осигурите съ билети.

Законътъ за тѣлесното възпитание

до края на идната седмица ще бжде приетъ отъ Мия. съветъ Какво казва мръ Йововъ за състезанията въ Букурещъ

София 24. Мрътъ на просѣтата Йововъ, запитанъ относно закона за тѣлесното възпитание, заяви:

— Законопроектътъ за тѣлесното възпитание е по настоящемъ въ кодификационната комисия. Въ понеделникъ 25 т. м. той ще бжде върнатъ отъ комисията. Ще му направя тогава още единъ прегледъ и веднага ще го внеса въ Мин. съветъ. До края на идната седмица надѣвамъ се законопроектътъ да бжде приетъ отъ съвета. Съ неговото приемане ще бързае, тъй като законопроектътъ доста позакъснѣ.

На въпросъ:

— Какви сж вашитъ сведения, г-нъ министре, по състезанията на нашитъ националенъ футболенъ тимъ въ Букурещъ?

— мръ Йововъ отговори:

— Адмирамъ тѣхното държане. Азъ съмъ крайно доволенъ отъ тѣхния успѣхъ до сега. Това, обаче, което стана презъ време на матча съ гърцитъ, ме огорчи. Нашитъ играчи не биха могли да се състезаватъ, ако не имъ се обезпечатъ условия за това и ако публиката не изостави досегашния си начинъ на държане.

Поройнитъ дъждове въ Петричко
Поройщата. Прииждането на ръката Отвлечени мостове и къщи. Паниката въ срѣдъ населението.

Петричъ 23. Отъ тая сутринъ надъ града ни и околноститъ се излива пороенъ дъждъ, придруженъ отъ градушка и гръмотевици.

Градската река е придошла и нанесе голѣми пакости.

Дъждътъ продължава да вали, съ много калки прекъсвания. Поройниятъ и стихиятъ характеръ на дъжда хвърли населението въ паника

Съобщава се, че поройщата сж завлѣкли до сега 4 къщи Има и нѣколко отнесени моста. За човѣшки жертви още не се съобщава.

Войсковитъ части и пожарната команда полагатъ голѣми усилия за даване помощъ на ония жители, които сж застряши отъ водната напастъ

Позредитъ, причинени на посѣвитъ, на много мѣста възлизатъ до 100 на сто. Населението е въ отчаяние!

Утре понеделникъ въ 7 часа вечерта военна амузика ще свири предъ **Кино Ранковъ** по случай премиерата на голѣмия български филмъ „Грамада“. Следъ 9 часа преди започване на филма ще излъчни българска рапсодия.

половината депутати и ще си избере свое бюро.

Веднага следъ това Леонъ Блумъ ще получи отъ председателя на републиката мандатъ да състави новото правителство.

Снощната вечеря

дадена отъ ромънския пълн. мръ Стойка

София 24. Следвайки редицата вечери, на които кани видни наши общественици, ромънскиятъ пълн. мръ въ София Стойка снощи има на трапезата си бившитъ мръ председателъ Малиновъ, Мушановъ, Цанковъ, Златевъ, бившитъ министри Михъ Маджаровъ, Калфовъ, Гичевъ, Казасовъ, П. Стайновъ, Кисловъ, ректора на универсиетата проф. М. Арнаудовъ, управителя на БНБанка Добри Божилковъ, зап. ген. Соларовъ, както и нѣкои представители на банковия святъ, между които Куюмджийски, Маленъ инж. Влад. Каракашевъ и др.

На вечерята дами не присъстваха.

Дежуренъ фандовъ лѣкарь въ недѣля — 24 май, 1936 год. Дръ Константинъ Ивановъ, ул. „Царь Борисъ“, № 27.

Кера Я. Стойчева
нѣма да приема на именния си день.

Кирилъ Станойковъ
(адвокатъ)
нѣма да приема поради отсъствие отъ града.

Отъ утре кино „РАНКОВЪ“ отъ утре

НАЙ-ГОЛѢМИЯ БЪЛГАРСКИ ФИЛМЪ

ГРАМАДА

По поемата на народния поетъ ИВ. ВАЗОВЪ

Хубава българска речъ

Народни пѣсни и музика

Голѣмъ сюжетъ—масови сцени.

Артисти отъ НАРОДНИЯ ТЕАТЪРЪ

Хоръ и оркестъръ отъ НАРОДН. ОПЕРА

Въпреки сжщия филмъ

ЦЕНИ ОБИКНОВЕНИ

Предварителна продажба отъ днесъ при КАСАТА

Преди филма предъ театъра и вътре ще свири военната музика.

ДА ЗАПАЛИМЪ КАНДИЛАТА ВЪ ДУШИТЪ

Срѣдъ мрака на днешния животъ да лумне свѣтлина. Вчера и днесъ грѣмътъ на военните победи ни зашемети и заслѣпи. Ужасътъ, който внесе надъ свѣта отровата на партизанщината. Правствената покруса, настѣпила у насъ следъ последните катастрофални войни. Ролята на днешната интелигенция. Да посѣемъ идеали въ живота

Тежко и горко на оня, който срѣдъ мрака на днешния животъ расте безъ свѣтлинка въ душата. Тежко и горко на оня народъ, оставенъ безъ вѣра и безъ идеали пипнешкомъ, срѣдъ общата лутаница, да дири своя пжтъ.

Нашиятъ народъ можа да отмахне отъ гърба си бремето на робството, защото срѣдъ тъмната мъждаше една свѣтлинка — жаждата за свобода, която го вдъхновяваше и караше борцитъ да умира въ жестоката борба съ усмивки на уста.

Следъ освобождението, всрѣдъ нашитѣ държавници се забелязваше единъ кипещъ, единъ творчески патосъ, импулсиранъ отъ желанието за постигане на нашитѣ племенни идеали. Разбира се, не липсваха увлечения и крайности. Ранната болестъ на политическия ни животъ — партийното озлобление; разяждаше крехкия организъмъ на младата държава. Жестокитѣ мѣрки, вземани отъ управляващитѣ партии по отношение на опозицията, друсаха основитѣ на новата държавна сграда, но все пакъ не можемъ да не признаемъ ценното качество у първитѣ ни политически зидари: желанието имъ да служатъ за доброто и за преуспѣването на своя народъ.

По-после грѣмътъ на военните победи ни зашемети и заслѣпи. Втикната въ пожарищата на европейската война отъ кжсогледъ политики, България излѣзе отъ нея съ опърлени криле. И отъ освобождението насамъ българският народъ никога не е преживѣвалъ такива тежки дни, каквито иреживѣ-

ва въ настоящия моментъ.

Ведно съ останания свѣтъ, ние чувствуваме, че нѣщо страшно се е надвесило надъ земята. И сѣдъ мъглата на днешния животъ ние се лутаме като сомнамбули, безъ свѣтлинки въ душитѣ и безъ идеали въ главитѣ. Народътъ ни още не се е освободилъ отъ нравствената покруса, настѣпила следъ последните катастрофални войни, а предъ призрака на настѣпващата война той стои смутенъ. А душата му отдавна е отровна отъ отрогата на партизанството. И сега той е обезвѣренъ, той не вижда нѣманва цѣль, нѣмъ която да се устреми.

Тогава какъ? Кой ще запали изгасналитѣ кандила въ душитѣ?

Нѣкога нашиятъ народъ излѣчи отъ недрата си достойни чада, които, не жалейки младостъ и сили, не очайквайки награди и похвали, вършеха една полезна народническа дейностъ. Тѣ просвѣщаваха довчерашния робъ и го подготвяха да стане единъ издигнатъ и съзнателенъ гражданинъ. Сега, когато нашиятъ народъ е потъналъ въ водитѣ на отчаянието и безнадеждето, когато моралното разорение е опустошило душитѣ, времѣ е народната интелигенция да посѣе идеали въ живота, време е да върне вѣрата въ народа, че не всичко още е загубено.

Да му внушимъ, че колективниятъ умъ на честния свѣтъ ще намѣри изходъ отъ днешното мрачно настояще, защото тежко и горко на оня, който срѣдъ мрака на днешния животъ расте безъ свѣтлинка въ душата. Тежко и горко на оня народъ, оставенъ безъ вѣра и безъ идеали пип-

НАУЧНО И ЗАБОДНО ЧЕТИВО

Стомашно разстройство

Стомашното разстройство само по себе си не е тежка болестъ, обаче то може много лесно да се смѣси съ начало то на друга една много опасна болестъ.

Стомашното разстройство се дължи обикновено на преяждане. То идва внезапно. Нѣколко часа следъ храненето, болниятъ чувства тежестъ въ стомаха, повдига му се прозрѣва се, има главоболие, чувство на тежестъ въ горната частъ на грѣдния кошъ, сърдцебиене.

Идва следъ това повръщане и болестта се приключва съ единъ тежъкъ сънъ.

Къмъ тая картина може да се прибави по нѣкога и диария. Тѣмъ това може да ни заблуди, тъй като често пжти съ диария започва и кризата на апандисита. Ето защо не бива да гледаме леко на стомашното разстройство, нито да бързаме съ взимането на учствително, което усложнява болѣстта апандиситъ. Затова добре е въ случай на стомашно разстройство да се покажемъ на лѣкаръ.

Идеаленъ редъ на сѣдане въ театръ

Въ брауншвайгския градски театръ се пази една театрална наредба отъ 1734 г. Въ нея се казва: „Между другото:

„За удобство на публиката се нарежда — зрителитѣ отъ първия редъ да седятъ на земята, отъ втория редъ да коленичатъ, отъ третия на столове, отъ четвъртия — достоятъ прави, така че да могатъ всички да виждатъ. Смѣхътъ е забраненъ, понеже пиесата е трагична“.

За улеснение при обслужването на лѣтовницитѣ, концентриратъ се всички сродни служби, като размѣнното гише на Б. Н. Банка, полицейското лѣспортно бюро и Б.Д.Ж. бюро въ едно помѣщение, което ще бжде въ курортната дирекция. За тази цѣль е ремонтирано помѣщението на курортната дирекция по образецъ на голѣмитѣ западно-европейски пътнически бюра.

нешкомъ, срѣдъ общата лутаница да дири своя пжтъ. Т. Бербата.

Една болница — чудо

Американскитѣ вестници даватъ пълни подробности по устройството на най-голѣмата и най-добре обзаведена болница на свѣта, осветена неотдавна въ Лосъ Анжелесъ.

За да си съставимъ едно шогоде понятие за размѣритѣ на тая болница, достатъчно е да знаемъ, че тя има не по малко отъ 17 асансьора, 2000 кутии за писма (отдѣлна кутия за всѣки отъ болничния персоналъ), 47,000 ключове, близо 2,000 милосердни сестри.

Всѣкидневно болницата има нужда отъ 6,000 кърпи, 4,100 чаршафи, за легло, 8,000 калѣфи за възглавници, 2,000 бѣли халати за милосерднитѣ сестри и лѣкарския персоналъ. Всички халати и кърпи за лице, чаршафи и пр. се смѣнятъ

обезателно всѣки день, така щото на месецъ пералнята на болницата пере 180,000 кърпи за лице, 120,000 чаршафа за легло, 240,000 калѣфи за възглавници, 60,000 бѣли халати за милосерднитѣ и т. н.

Кухнята на болницата е най-голѣмата и най-чисто подредената кухня въ свѣта и може да приготвя по 10,000 обѣда на день.

Болницата има 20 операционни зали, специални зоологически градини за развлѣчане на болнитѣ деца, библиотека съ 5,000 тома прочитни книги.

А най-интересното въ случая е, че тая болница-чудо е посветена изключително на беднитѣ, които се лѣкуватъ въ нея съвършено безплатно.

ХРИСТО БОГДАНОВЪ

ОБУЩАРЪ

ул. 6 Септемврий № 6
съобщава, че по случай всенародния празникъ СВ. СВ. КИРИЛЪ и МЕТОДИ и ЕВТИНА ВАРНА — пуца въ продажба при чувствително намалени цени:
Здравъ, и трайни детски, мъжки и дамски обуца
1 — 875 — 10

Отъ 1 юлий т. г.

Даватъ се подъ наемъ

2 дюкяна заедно или поотдѣлно,
ул. Скайлеръ № 10 — задъ Ранковитѣ хали

За споразумение същата кжща — домъ Димитъръ Чомаковъ.

Френски девически колѣжъ „Св. Андрей“ — гр. Варна

Напомня на интересувашитѣ се, че записванията за забавачницата, първоначалното училище, прогимназията и гимназията, признати и уговорени отъ Министерството на народното просвѣщение, започватъ на 25 май.

Записване всѣки присъственъ день:

Сутринъ отъ 10—12 часа.

Следъ обѣдъ отъ 16—18 часа.

Въ колежа се приематъ на пълнѣ пансионъ не само ученички, които следватъ въ училището, но и такива, които посещаватъ народната гимназия.

Забележка: Приематъ се момченца въ забавачницата и отдѣленията.

1-897-2 Дирекцията

АЗЪ УБИХЪ!

(РАЗКАЗЪ)

Когато хилядното шествие се спусна въ долината на сборното мѣсто и околността ечееше отъ химна на светитѣ брата, до първитѣ редове на стройно нареденитѣ ученици и ученички се чу тжпъ револверенъ изстрелъ, който внесе невъобразима паника срѣдъ празнуващитѣ. Като по даденъ знакъ музиката спрѣ, учащитѣ се разбѣгаха, а любопитната тълпа се спусна тамъ, кждето се чу гърмежътъ и отъ кждето, срѣдъ море отъ хора, се носѣше нечий хрипкавъ плачъ.

Единъ младежъ бѣ пронизанъ черепа си съ единъ револверенъ изстрелъ!

Подкрепенъ отъ двама-трима свои приятели, които почти го носѣха на ржце къмъ фойтона, ранениятъ бѣ закрилъ съ едната си дланъ лицето, а презъ прѣститѣ му — шуртѣше алена кръвъ. Фойтонътъ едва си проби пжтъ презъ хилядното множество, излѣзе на пжтя и полетѣ къмъ града. Но не се отдалечи стотина метра и ранениятъ се подигна отъ мѣстото си съ цѣлия си ръсгъ и съ страшно о-

кървавено лице и окървавени разперени ржце, болезнено се провикна:

— Азъ убихъ!...

Народътъ, устремилъ погледъ къмъ изчезващия фойтонъ, въ недоумение гърсѣше загадката на тая трагедия, която тъй неприятно потрепсе празнуващитѣ. Кого бѣше убилъ, кой бѣше убитиятъ? „Никой. Само прѣсната кръвъ се аленѣеше по зелената трева, която се свършваше до прашния пжтъ, отъ кждето потегли фойтона.“

— Азъ убихъ, убихъ!... — кжсаше дрехитѣ си Ангелъ Горовъ, отпусналъ се между двамата си приятели въ фойтона. — Азъ убихъ и вие що отсждите, че добре същѣ направилъ... Отъ нѣколко години бѣхъ готовъ да убия и едва сега ми се удаде случая... Слушайте, азъ съмъ неучкъ, не познавамъ четмо и писмо. Азъ извоювахъ своя дѣлъ отъ живота съ упоритъ трудъ, търпение и постоянство. Работихъ день и нощъ, непрекъснато, за да бжда облеченъ, ситъ и доволенъ като другитѣ. Успѣхъ.

Но когато встѣпихъ въ живота и когато бѣхъ заобико-

ленъ отъ другари и другарки, азъ бѣхъ слѣпъ. Бѣхъ спечелилъ много пари. Имахъ много приятели... Единъ день — това бѣше най-тържественъ случай въ живота ми, който мигновено се превърна въ смъртоносенъ ударъ — азъ се осмѣлихъ да искамъ ржката на моята избраница. Тя прие. Отъ радостъ едва ли не подлудяхъ; предъ менъ се чертѣеше пжтя на розовото бждеще, азъ имахъ ржката на прелестната девойка, съ тъмно кафявитѣ, дълбоки, хубави очи, въ чийто любовенъ пламъкъ азъ виждахъ само смисъла на моя животъ... Но щастieto ми продължи само единъ мигъ. Когато отъ благодарностъ азъ й цѣлунахъ ржката, тя ми даде една хубаво подвързана книга и се усмихна:

— „Д о у т р е д а я прочетѣшъ. Това е романътъ на първата любовъ и въ него ще намѣришъ нашитѣ образи“.

Азъ поехъ книгата и съ благоговение още веднѣжъ се наведохъ да цѣлуна ржката й. Тогава като свѣткавица прорѣза ума ми истината за моята слѣпота и безъ да се колебая, й казахъ:

— Но азъ, вѣрвайте ми, не знамъ да чета.

Тя ме погледна съ хубавитѣ си очи. Още се съмняваше. Не бѣхъ лгаль. Не искахъ да лъжа — изповѣдахъ се найоткровенно. Тогава видѣхъ въ зенита на пленително хубавитѣ й очи, какъ гасне пламъка на моята любовъ. Видѣхъ и сълзи въ ѣ. Видѣхъ отдалечаващата й се стройна снага, видѣхъ ниско наведената й глава — погледнахъ я за последенъ пжтъ. Азъ останахъ съ нейната книга въ ржце и когато се събудихъ — защото това бѣше като въ сънъ — поехъ пжтя къмъ кварталната си, загубилъ и ума и дума.

Затворихъ се въ кжщи и цѣли седмици не излѣзохъ. Мжчихъ се да разгада чернитѣ знаци по бѣлата книга, но всичко бѣ напразно. Не се покорихъ да питамъ или да търся учителъ. Общественото ми положение това не позволяваше. Азъ не можехъ да кажа, че съмъ неграмотенъ. Тогава като мълния проблѣсна въ ума ми страшната мисль да убия... Трѣбваше да убия този който ме хвърли въ тъмнината Той бѣше моятъ създателъ, баща ми. Ала неговитѣ кости отдавна почивахъ въ незначителни бойни полета. Тогава потърсихъ неговия образъ. Намѣрихъ и втория виновникъ, може би и най-

голѣмиятъ — обществото! Аландитѣ минаваха, времето летѣше и неусетно трудътъ удави мжката ми.

Дойде празникътъ на просвѣтата. Азъ не знаехъ за този день, но чувахъ и слушахъ много. Работата не ми позволи нито веднѣжъ да го посетя. Първия пжтъ на това празненство чухъ чудновати работи; предъ менъ се откри новъ свѣтъ. Втори пжтъ то ми отвори очитѣ и остави дълбока следа отъ мжжа и огорчение въ душата ми. Образитѣ на светитѣ брата станаха мои нераздѣлни съпжтници. Тогава видѣхъ и девойката, която вълюбихъ Трети пжтъ — сега, когато убихъ...

— Но ти никога не убия. Самъ се застреля — заутѣшилъ го приятелитѣ му.

— Е, да, — отвърна той, че се съвсемъ отмалялъ гласъ — застреляхъ се, защото... нѣмаще другъ кого да убия. Файтонътъ се спрѣ предъ болницата. Отъ далечъ вътрѣтъ носеше химна на светитѣ брата. Отъ много изтеклата кръвъ Ангелъ губѣше съзнание, но устнитѣ му мѣлваха: — Убихъ, убихъ въ името на Кирила и Методия...

Я. Калиакренски

Това, което трябва да се каже

Думата ще ни бъде за об-
разуването при Габровската на-
родна библиотека „Априловъ“ —
Палаузовъ“ детски прика-
зният театър. Много отъ вест-
ниците на нашата ежедневна
и периодична преса помѣстиха
где-то голѣми, где по-малки отъ
живи за новата културно-просве-
тна инициатива на уравата на
библиотеката. Ще си позволимъ
да използваме гостоприем-
ството, що ни се дава въ ко-
лонитѣ на хубевия Вашъ вест-
никъ, за да кажемъ нашето
зпочатление отъ последната пи-
еска — „Юнакъ Гого“, дадена
на 21 май н. г. сутринята.

По съдържание пиеската е
драматична. Авторъ ни разведе
изъ девственитѣ гори на кра-
ивата природа, кждето бро-
дятъ змеѣве, които държатъ
въ респектъ не само просто
народието, но и царскитѣ дво-
рове и отъ последнитѣ тѣ ис-
катъ всѣка година по една
царска дъщеря, на която изя-
детъ сърдцето, за да поддър-
жатъ силитѣ си. Но както всѣ-
кога, въ приказнитѣ се явява
лице отъ народа, простъ одри-
панъ скитникъ и съ своето
юначество и смѣлостъ заставя
змея да напусне жилището си
и по този начинъ биватъ спа-
сени и царскитѣ дъщери, и на-
рода.

Пиесата е много богата по
съдържание, има великолепа
постановка. Управата на
театъра бѣ употребила
всички свои желаниа да пред-
стави колкото се може по-
хубаво пиесата. Ролитѣ бѣха
раздадени на най-добри деца
артисти, а грижитѣ на режи-
сьорката г-жа Ел. Денчева,
изглежда, сѣ били неуморими,
гъдъ като всичко това, що ви-
дѣхме, бѣше далече отъ наши-
тъ очаквания. Малкитѣ дадохъ
една естествена игра, съ единъ
спокоенъ говоръ, като че не се
намираха на сцена, а въ гора-
та, въ природата, при обикно-
вениятѣ свои другари, съ които
тѣ най-естествено се разпра-
вяха, смѣха и шегуваха. Цѣ-
лата пиеса се изнесе отъ тия
малки, отъ 8 до 10 годишни
деца, безъ с у ф л ъ о р ъ
безъ да о ч а к в а т ъ на
ничия външна помощъ и под-
крепа, затова и действията въ-
рѣха плавно, естествено.

Нека ни бъде позволено да
покажемъ имената на тия мѣл-
ки артисти, не да ги ласкаемъ,
отколкото да обърнемъ още
единъ пътъ внимание на граж-
данството. Юнакъ Гого се из-
пълни отъ малката ученичка
отъ трето отделение Зорка
Колчева. Способна, разучена,
предвидлива и много възпри-
емлива, тя даде единъ единъ та-
къвъ Юнакъ Гого, че възхити
не само зрителитѣ на салона,
но и артиститѣ на сцената.

Змеятъ се изнесе отъ учени-
чката Петра Ахчиева — ви-
сока, стройна и съ усетъ да
разбира възложената ѝ роля.
Виждали сме много пъти деца
въ ролята на змей, но този
змей бѣ истински, такъвъ ка-
къвто само приказнитѣ ни ри-
суватъ и не току тѣй появата
на змея при вратата на дуп-
ката му извика едно ах... ед-
но възхищение, че най-после
това е змея, за който се гово-
ри въ приказкигъ, за неговата
смелостъ, сила, алчностъ и
неустрасливостъ.

Царската дъщеря — Амалия
Деекъ — едно нежно смирено
чувствително дете, родено като
че ли за царкиня. Въ играта
си тя напълно преживѣваше
и спечелваше обичта на посе-
тителитѣ, които съ затаенъ
дѣхъ следѣха развитието на
действието, живѣеха съ нея,
тревожеха се когато тя се на-
мираше въ тежко положение и
пичуваха когато тя бѣ спасе-
на. Тя е цариката на малката
труппа.

Красимира — Елка Хаджи-
стойчева — едно сжщо така
нежно и приятно дете, кзето

макаръ и въ малката си роля
показа, че може добре да раз-
бира възложената му работа
и даде една много добра игра.
Ами Велко — малкия люби-
мецъ на трупата и публиката,
Йоската Генчевъ, малко мом-
ченце, но пълно съ всички
качества за него дявско, то
винаги извикваше въ публи-
ката смѣхъ и доволство, а
Гого — това като че ли за
сцената създадено дете —
Петкова, ученичка въ отдѣле-
нията, а играе като че ли е
била години на сцената, шко-
лувала при нѣкой голѣмъ ар-
тистъ. Режисьорката е сполу-
чливо възложила комичнитѣ
части на пиесата, на тия два
ма смелчача Гого и Велко, на
които всѣка стѣпка, всѣка гри-
ма извикваше бури отъ
смѣхъ у публиката.

Царътъ — Руси... даде до-
ста сполучлива игра и напъл-
но даде илюзия на царъ, та-
къвъ, какъвто детскитѣ при-
казки ни рисуватъ. Той ще
бъде единъ добъръ царъ на
трупата.

Скитника — Провчевъ — иг-
ра въ тази пиеса много добре,
ще има успѣхъ и ще бъде е-
динъ добъръ изпълнителъ на
сцената. Подъ вещото ржово-
дство на режисьорката ще ста-
не добъръ артистъ.

Придворнитѣ дами, царе-
дворцитѣ, джуджето и др.
играха много добре и заслу-
жаватъ похвала, че за толкова
малко време можахъ да се
научатъ така добре да играятъ
на сцената като че ли отдавна
сѣ били тамъ.

Нека ни бъде позволено да
поздравимъ тия млади, мили
труженици въ полето на зада-
читѣ на библиотеката „Апри-
ловъ-Палаузовъ“ и да имъ
пожелаемъ да обичатъ сцената,
за да могатъ по-често да ни
представятъ чаровѣтъ на при-
казното царство.

Докато старанията на мал-
кигъ и труда на управата на
библиотеката и режисьорката
бѣха така голѣми, подкрепата
на гражданството бѣ много
слаба. Какъ да си обяснимъ
това? При представяне на пър-
вата пиеса „Златка златното
момиче“, гражданството като
въ единъ тонъ се възхити отъ

Хроника

Предстоящо е да се по-
строи въ село Слънчево,
варненско църква. Храмътъ ще
бъде издигнатъ непосредстве-
но до самото мѣсто, кждето
сега е вазмото.

Елегантността е вече
възможна за всѣкого чрезъ
абонаментъ при Матей Недков.
Тази година ще бъдатъ из-
пратени на лѣтуване въ село
Борисово, Поповско, около
300 ученици отъ основнитѣ
училища и прогимназитѣ.

Деца ще бъдатъ разпре-
дѣлени на две смени, първата
ще лѣтува презъ юлий, а
втората августъ.

РОДНА ИНДУСТРИЯ е мага-
зинъ, който всѣка дама трѣбва
да посети преди покупка на
какъвто и да е видъ домаш-
но тъкани. Само тамъ е га-
ранцията, че необходимитѣ за
обзавеждане домашни тъкани
ще намерите при голѣми избори
и ниски цени.

Гимнастическото дружес-
тво „Черноморски юнакъ“ съ-
общава на всички юнакини
и юнаци, желающа да уча-
ствуватъ въ югославянския со-
колски съборъ въ гр Суботица
на 28 и 29 юний т. г. да се
справятъ и запишатъ въ кан-
целарията на дружеството всѣ-
ки денъ отъ 4 — 5 часа следъ
обѣдъ.

това дѣло на библиотеката,
похвали го и изказа желание
да го насърчи, но днесъ на
това вгору хубаво представле-
ние на приказната пиеса
Юнакъ Гого, липсваше.

Граждани, дѣлото на тия
малки деца артисти—герои на
днешно време, е повече отъ
похвално, дайте вашата под-
крепа, за да може то да пре-
успѣе.

Пиесата Юнакъ Гого ще се
даде за втори пътъ на 31 май
н. г.

Граждани посетете я, дове-
дете и децата си да я видятъ.
С. П.

Четете в. „Варнен. Новини“

Една вечеръ съ компониста Жоржъ Дорчи

Щастливиятъ случай ме доведе
снощи въ дома на проф. Стефанъ
Ивановъ, кждето имахъ удоволстви-
ето да се запозная съ обаятелната
личностъ на младия пианистъ ко-
мпонистъ Жоржъ Дорчи, чиито твор-
би познавахъ изключително посред-
ствомъ „Телефункенъ“. На т о а
quasi интимно soirée de
musique, кждето се бѣше съб-
ралъ единъ истински елитъ отъ
хора на изкуството, и н ъ м а
да превелича, ако кажа, че Ж. Дор-
чи бѣше гвездея на вниманието.
Той свиреше най-новитѣ си твор-
би — нѣкои отъ които влизатъ
въ програмата на предстоящия
му клавиренъ концертъ въ Варна.

Непосредственото впечатление
отъ изкуството на Жоржъ Дорчи,
те кара, съ рискъ да те обви-
нятъ въ пристразностъ, да при-
зная, че Ж. Д. още съ първитѣ
си музикални фрази се очерта,
излива и се напълва въ съзнанието
ми, като музикантъ-творецъ и изпълнителъ
отъ едъръ мащабъ, съ всичкитѣ плю-
сове на едно голѣмо и свѣтло бъдеще.
Нѣма да анализирамъ тукъ творчеството
му, а само общо бихъ желалъ да об-
рисувамъ неговия ликъ на художникъ.

Първото нѣщо, съ което може да се
характеризира творчеството на Ж. Д., е
огромния творчески диапазонъ — при-
сжщъ само на богато одаренитѣ натура.
Той се разгръща ш и р о к о и
стихийно съ своитѣ творчески въз-
можности до блѣсъка на високи
художествени постижения. Отъ не-
жната и топла приспивна люлчена
пѣсень „Berceuse“ до буревестната
гърмяща непокорна музика на „Бу-
нтъ“ и до сарказма и насмѣшката
на „Присмѣха“, ние с ъ л у ш а м ъ
и г л е д а м ъ к а т о
опиянени разгнѣната като
книга душа на този младъ и
възторженъ пѣвецъ на живота
Ж. Д. п р и т е ж а в а

единъ много цененъ
инструментъ — образността, съ
който той манипулира отлично.
Напримеръ въ „Цвѣтали дървета“
но стига да ни даде почти реаленъ
образъ на цвѣтада вишнева градина
— струва ни се да чувстваме бла-
гоуханието на пролѣтъта—Апогея
на картинността постига въ ме-
сецитѣ на годиката дадени въ ро-
мантизма на тѣхнитѣ сезонни осо-
бености. Това сж единъ нанизъ
отъ художествени изживявания,
к о и т о характеризиратъ Ж. Д.
като вдъхновенъ х у д о ж н и к ъ
—импресионистъ, който съ лекота
съчетава багритѣ на фона на него-
вия пищенъ тоновъ колоритъ.

Поемитѣ за пиано „Любовна пое-
ма“, „Смъртъта на Тристанъ“, „Фра-
нческа ди Римини“ сж три истин-
ски поеми, три б и с е р а, три
шедьовра.

Пожелаваме успѣхъ на Ж. Д. въ
неговия труденъ, но свѣтълъ пътъ.
Х. З.

НОВИ за варненци и гости
въ Варна на 24 т. м. Св. Ки-
рилъ и Методи, открива се
пивница-ресторантъ „МОРСКО
УХО“, ул. Булевардъ „Сливни-
ца“ 27, съ подобрани напитки
и незамѣнни закуски на ска-
ра. Посетете го, за да се уве-
ритѣ. 1-5

ИЗПОЛЗВАЙТЕ евтина-
та седмица, въ магазинъ Ружъ
подъ хотелъ Мусала, на всички
галантерийни стоки, готови и
по поръчка горни мъжки ризи,
лѣтни фланелки и детски при-
цени намалени. 1—10

ОБЩА НАРОДНА ПОКАНА

Известява се на Почитаемото гражданство, че
настѣпилата пролѣтъ и времето налагатъ отъ
криването на приказно вѣлшебната

Народна бирария

„ГРАНИЧЕНЪ КЪТЪ“

която се открива на 24 май, недѣля, 10 ч. сутр.
съ водосветъ. Всички се канятъ на чашка апе-
ритивъ, пускатъ собственитѣ си домашни вина
и ракии съ разнообразна скара.

Вечеръ отъ 6 часа — дансингъ, при отличенъ
джазъ оркестъръ. Отъ съдържателя
1 — 894 — 2

Деца плачеха и се молѣха да не оставятъ
тамъ добрия имъ баща. Единъ младъ войникъ
се възкачи на кжщата, кждето намѣри нещастника
падналъ въ несвестъ. Всичко се люлѣеше и прѣ-
щеше наоколо, но храбрятъ войникъ върза неща-
стника съ едно въже и го спусна въ лодката.
Следъ една минута радостнитѣ викове на децата
известиха на бащата, че бѣ пристигнала благопо-
лучно въ лодката.

После се чу едно страшно бучение и здание-
то се срути. Храбрятъ войникъ скочи върху една
гредъ въ водата и заплува всрѣдъ радостнитѣ ви-
кове на другаритѣ си къмъ лодката.

Въ една лодка седеха шесть души младежи
отъ гоститѣ, които присжтствуваха на вечеринката
на князь Укашинъ. Тѣ пазариха една лодка и за-
минаха да се възхищаватъ на картината.

— Великолепенъ е изгледа на наводнението,
каза единъ отъ тѣхъ, като гледаше съ монохл
си срутенитѣ здания.

Тѣ спрѣха лодката си и загледаха къмъ
единъ балконъ, кждето единъ крадецъ се занима-
ваше усърдно да лови съ вждици плаващитѣ по
водата предмети: връски съ дрехи, зеленчукъ и
други предмети, които слагаше на балкона. Мла-
дежитѣ се смѣха и гледаха на горе. Но презъ
пжтя една госпожа викаше за помощъ, а младе-
житѣ я поздравиха и отговориха:

— Съжелаваме, госпожо, че не сме облечени
въ фракъ, иначе щѣхме да ви направимъ едно
посещение.

Каква духовита шегъ!

На друго мѣсто на единъ фенеръ се бѣ по-
катерилъ единъ нещастенъ човѣкъ съ окжсани
дрехи и се молеше да го спасятъ.

— Не се бой, приятелю, комуто е урисано
отъ урисницата да умрѣ на бѣсилката, не се удава,
отговори единъ младежъ.

Когато се качиха по стълбитѣ къмъ пода,
Леонъ викаше Лизета. Гласътъ му звучеше зло-
вещно изъ тъмнината.

Като стигна на тавана, Леонъ запали единъ
кибритъ и видѣ единъ креватъ, една маса и по
много предмети на нея, между които намѣри и
прѣстена на Лизета.

Вѣроятно тя е избѣгала и забравила прѣсте-
на си на масата.

Въ това време зданието се разклати отъ ос-
новитѣ си, Леонъ хвана за ржката Ядвига и ти-
чешкомъ се върнаха, като взеха слѣпата и я пус-
на презъ прозореца въ обятията на единъ слуга,
който я сложи въ лодката. Леонъ зави Ядвига въ
една мантила и слѣзи съ нея по вжжената стълба.

— Сега можемъ да заминемъ, — каза Роза,
гребцитѣ захванаха да гребатъ.

По пжтя тѣ срещнаха една лодка, въ която
Леонъ позна слугата на Сергеевичъ съ нѣколко
господиновци, които бѣха на вечеринката у ге-
нерала.

Тѣ занесоха децата при родителитѣ имъ, кои-
то бѣха въ палата на генерала.

Леонъ замина съ лодката къмъ наводненигъ
махли; той бѣше отчаянъ, защото не намѣри Ли-
зета; за да се утѣши, той спасяваше нещастници-
тѣ, които викаха за помощъ, като презираше
смъртъта.

Леонъ мечтаеше да има великанска сила, за
да помогне на всички страдающа. Той желаше
да може съ една дума да спрѣ водата; но той бѣ-
ше единъ изнуренъ отъ мжки човѣкъ. Нещастieto,
което гледаше, повече кжсаше сърдцето му.

Писъци и клетви цепеха въздуха, защото кол-

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

ТЪРЖЕСТВЕННОТО ЧЕСТВУВАНЕ НА КРЪСТЮ САРАФОВЪ

по случай 60 години от рождението му. Юбиларът награденъ съ високо отличие отъ Н. В. Царя. Приветствията.

Снощи стана тържественото чествуване на артиста Кръстю Сарафовъ по случай навършването на 60 години отъ рождението му.

Варненци се стекоха масово на юбилейното тържество и съ това засвидетелстваха още един път своите адмирации към личността и към творчеството на голъмия художникъ.

Споредъ предварително набелъзаната програма, чествуването тръбваше да стане скромно. Впрочемъ, такова бѣ желанието и на самия Сарафовъ. Но, колкото и скромно да бѣ то — по външни ефекти, толкова повече мило и сърдечно протече то по спонтанния вътрешенъ избликъ на топлинъ и непринудени симпатии отъ страна на цѣлото гражданство спрѣмо любимеца на българския културенъ свѣтъ.

Въ единъ отъ антрактитѣ на комедията „Женитба“, въ която г-нъ Сарафовъ играе централната роля, бѣха поднесени поздравления. Областниятъ директоръ г. Казанлиевъ предаде на юбилара ордена, съ който Н. В. Царьтъ, по свой починъ, е благоволилъ да го награди. Ордентъ е за гражданска заслуга, III степентъ, на шия.

Замѣстникъ кметъ г. Н. Пеневъ поздрави юбилара отъ името на гражданството, а г. Светославъ Гре-

ковъ прочете единъ адресъ отъ името на гражданството.

Прочетени бѣха поздравителни телеграмми отъ всички краища на страната, на първо мѣсто отъ Н. В. Царя, отъ м-ра на просвѣтата, отъ директора на Народния театръ, отъ столичния кметъ, отъ всички провинциални театри и пр. Отъ Варна на г. Сарафовъ бѣха поднесени специални адреси: отъ Търговската академия, отъ третъ гимназии — Мжската, девическата и Търговската, отъ македонската емиграция и др. Една госпожица, облячена въ народна стружка носия, поднесе на г. Сарафовъ букетъ и една художествена изработена възглавничка, отъ името на женитѣ — македонки въ Варна.

Накрай г. Сарафовъ, видимо трогнатъ и развълнуванъ отъ особеното внимание, съ което го удостоиха варненци, благодари на всички, които сж го поздравили по случай юбилея му и на варненскитѣ граждани, които му сж давали импулъс за работа, като казва, че както до сега, така и за напредъ до толкова, до колкото възрастта му позволява, ще се стреми за издигането на българския театръ, за да може той да играе възвишената си възпитателна и културна роля, да бжде факторъ на просвѣта и народностна съвестъ.

Г-ца Кичка Ат. Перикова

Г-нъ Христо Ст. Бъчваровъ

СГОДЕНИ

Варна, 23 май 1936 година

Варна

Варна

Д-ръ В. Стойкова-Варро

Лѣкаръ-зболѣкаръ

се завърна и почна да приема.

Лѣкува и съ осигурителни книжки

(Кооперативенъ домъ „Балканъ“—Мусалла)

1-5

последенъ часъ

Открита банда на контрабандисти въ София

Ареститѣ. Държавата е ошетена съ милиони левове отъ контрабандата на копринени платове.

София 24. Полицейскитѣ и мигническитѣ власти водятъ трудна борба съ хората на контрабандистката банда която донася копринени платове отъ чужбина и чрезъ една тайна организация ги продава на столични търговци.

Държавата по този начинъ се ошетява съ милиони не платено мито.

Членоветѣ на бандата живеятъ въ столицата легално

като обикновенни търговци и като такива иматъ възможностъ свободно да се сношаватъ съ клиентитѣ си и да вършатъ сдѣлки.

Завчера оргнитѣ на властѣта доловили оживление въ редоветѣ на хората, които се следятъ, като агенти на бандата и ги поставили подъ наблюдение.

Благодарение умното дирене и следствие на полицей-

скитѣ власти, контрабандиститѣ сж открити и митначескитѣ власти веднага туриха ржка на нея.

Немеренъ е единъ голѣмъ сандѣкъ съ копринени платове и др. Арестувани сж нѣколко души отъ най дейнитѣ членове на бандата.

Празникътъ на равноапостолитѣ въ Варна

Молебена. Благословията на епископъ Андрей. Речта на Ем. Мутафовъ. Поздравленията на областния директоръ. Полагане на венци.

Днесъ се чествува най-голъмия празникъ на свѣтлината: денътъ на двамата факлносци на просвѣтата Св. Св. Кирилъ и Методий.

По този случай следъ архиерейската служба бѣше отслуженъ молебенъ предъ катедралната църква отъ епископъ Андрей въ съслужение съ цѣлия свещенически клиръ и катедралния хоръ.

За цѣлѣта е построенъ анолой, окиченъ съ зеленини и ликоветѣ на техни Величества Царя и Царицата.

Около аналоя заеха своитѣ мѣста военнитѣ, граждански власти начело съ областния директоръ Казанлиевъ, преяствителъ началникъ гарнизона полк Даскаловъ и зам. кмета Пенявъ.

Присѣтствуваха сжщо ректора на търговската академия проф. Арнаудовъ, директоритѣ на всички гимназии и представителитѣ на всички родолюбиви, спортни, културни и стопански организации.

Мила гледка представляватъ учащитѣ се. Тѣ сж окичени съ трибагреника и носятъ въ ржцетѣ си иконитѣ на ония, които дадоха на цѣлия славянски народъ свѣтлина и просвѣта.

Иконитѣ сж окичени съ венци отъ живи цвѣта. Учащитѣ

се сжщо носятъ картончета върху които е отбелъзана азбуката на свѣтитѣ брата.

Следъ благодарствения молебенъ отъ този на девическата гимназия и акомпаниранъ отъ флотската музика подъ диригентството на Ал. Кръстевъ, изпълни творбата на сжщия „Днесъ день славенъ“.

Непосредствено следъ свършването на пѣсенетѣ, възпѣваша дѣлото на великитѣ браря, учителя Емануилъ Мутафовъ говори върху голѣмия подвигъ на двамата апостоли, които изведоха славянскитѣ народи отъ мрака и невежието къмъ свѣтлината.

Милъ бѣше момента, когато епископъ Андрей придруженъ отъ областния директоръ Казанлиевъ, представителъ началникъ гарнизона полковникъ Даскаловъ, командиръ на 8 дружина подполковникъ Каровъ, зам. кмета Пеневъ, полкомандантъ Германовъ, ректора на Академията Арнаудовъ, председателя на търговската камара Абаджиевъ, пом. кмета Куртевъ и околийския управителъ Желевъ и директоритѣ на гимназиитѣ и търговското училище благослови съ кръстѣта въ ржка участитѣ се и

даѣтъ почетни роти ги поздравиха съ празника.

Изпълненъ бѣ сжщо химна на двамата равноапостоли и отъ ученическия хоръ, подъ диригентството на г. Дюкмеджиевъ. Хора се придружаваха отъ дветѣ военни музични и ученически такива отъ гимназиитѣ.

На края учащитѣ се образуваха манифестация която се разцепи на даѣ групи и преминавайки едната група по ул. „Царъ Борисъ“, а другата по „Мария Луиза“ стигнаха до пресечката ул. „Караджа“ и булевардъ „Сливница“. Тукъ учащитѣ се бѣха поздравени съ празника отъ областния директоръ, следъ което полжиха венецъ на бюстоветѣ на Паисий, Ботевъ и Левски — слънцата на българското възраждане и свобода.

Дикламирани бѣха стихотворения отъ учащитѣ. Областния директоръ поздрави старитѣ учители, ветерани на българското просвѣтно дѣло.

Следъ о бѣ дѣ въ втората частъ на морската градина имаше народни веселия.

Тѣй Варна чествува и празнува денътъ на онези, които хвърлиха семето на просвѣтата въ сърдцата ни и ни въведоха по пѣтищата на свѣтлината.

Празника на равноапостолитѣ въ София

София 24. По случай деня на св. Кирилъ и Методий на площада Ал. Невски бѣ отслуженъ молебенъ. Присѣтствуваха всички м-ри. Образувана бѣ манифестация въ която взеха участие около 50,000 учащи се. Предъ Народното събрание бѣ построена специална арка отъ която м-ра на просвѣтата г. Йотовъ поздрави манифестантитѣ.

Атентатъ противъ Негуса

въ Хайфа. Хвърлена бомба

Хайфа 23. Една бомба бѣ хвърлена отъ единъ минаващъ откритъ камيونъ, нѣколко минути преди заминаването на Негуса.

Двама души бѣха леко ранени.

Огъ официално мѣсто се съобщава, че тоя атентатъ нѣмалъ нищо общо съ личността на Негуса.

Камѣрена одушена

въ леглото жена въ плѣвенско

Плѣвенъ 24. Завчера е била намѣрена въ леглото си Цвѣтана Маркова, 45 годишна, отъ с. Ласкаръ, плѣвенско.

Огъ следствието се установява, че Маркова е била одушена, като при силното стискане на врата гръклантъ е билъ прекъснатъ.

Арестуванъ е мжжътъ на Цвѣтана — Илия Марковъ, живущъ въ Плѣвенъ. Огъ нѣколко години насамъ Илия билъ раздѣленъ съ жена си поради недоразумения и живѣлъ въ Плѣвенъ заедно съ тритѣ си деца.

кото лодки минаваха, вмѣсто да даватъ помощъ, обираха и обезчестяваха беззащитнитѣ девизи. Жени и мжже викаха за помощъ, но вмѣсто спасители, пристигаха разбойници, които ги хвърляха въ водата, следъ като ги обираха и обезчестяваха.

Тукъ се проявиха най-мръснитѣ престѣпления и женскитѣ писъци загасваха, безъ да получатъ помощъ.

Въ противоположната страна на града, на кждето заминаха студентитѣ, разбойницитѣ бѣха прилично наказани,

Въ борбата безстрашния Ивановъ биде ударенъ въ главата съ едно гребло и облѣнъ съ кръвъ. Когато разбойницитѣ се мжчеха да прекатурятъ лодката на противницитѣ си, чуха гласътъ на единъ свой другаръ:

— Да бѣгаме, че имъ пристига помощъ!

Леонъ се стресна, понеже позна гласа на Берковъ.

Разбойницитѣ захванаха да бѣгатъ, но студентитѣ квто послухаха помощъ, почнаха да ги преследватъ презъ залянитѣ съ вода улици.

— Мръсники, кжде занесе Лизета, — извика Леонъ, когато се доближи съ лодката до Берковъ, но този не му отговори, а се изсмѣ презрително.

— Огъ мене ти нѣма никога да узнаешъ и азъ те моля да ме оставишъ на спокойствие, радвамъ се, че не можа да я спасишъ.

Огаратенъ отъ престѣпника, Леонъ го пусна при всичко, че другаритѣ му излѣзоха победители, като имъ взеха лодкитѣ.

— Ахъ, Боже, помогни ми да намѣря Лизета жива, мърмореше той, когато гребеше.

Минаха повторно презъ тѣснитѣ и тъмни улици, кждето вълнитѣ заплашително се издигаха.

Обаче каква навалица се виждаше тамъ?

Това бѣ единъ островъ, на който се бѣха спасили жителитѣ отъ околнитѣ наводнени махли. На едно разстояние отъ двеста метра имаше една навалица, която крещеше и викаше, като виждаха приближаването на опасността.

Отъ дѣскитѣ на една барака нещастнитѣ правѣха лодки, като се молеха на Бога за спасение. Въ една друга барака се събраха множество търговци, покрити съ бѣли платна и съ библии въ ржце се молеха на Бога — Ехова отмѣстителъ, който искаше да унищожи свѣта.

Жалнитѣ пѣсни въ грозната нощъ ужасяваха и най-коравитѣ сърдца.

Дали е ударилъ часа на свършека на свѣта. Изъ една черква се чуваше свиренето на органа; тукъ се бѣха събрали католицитѣ да просятъ милостъ отъ Бога.

Въ далечината ечеше бучението на вълнитѣ и жалнитѣ викове.

Войницитѣ правѣха чудеса съ своята храбростъ. Когато настѣпи нещастие, коменданта на града заповѣда да се дава помощъ съ лодки изъ града.

На хиляди нещастници бѣше дадено прибежище въ казармитѣ и бѣха нахранени отъ войницитѣ.

Една войнишка лодка се спрѣ предъ едно голѣмо и запустѣло здание; само единъ нещастенъ баща съ децата си бѣ останалъ на покрива.

Войницитѣ извикаха да върже децата си на едно вжже и да ги пусне долу, което и стори, но въ момента когато бащата щѣше да скочи, половината кжца се срути и лодката бѣ принудена да бѣга.